

Gemeente
West
Maas en
Waal

Beleidskader Minimabeleid 2017-2020 “Meedoen is een recht”

Arm om de schouder, steuntje in de rug.

**Vastgesteld door de raad op:
1 juni 2017**

Samenvatting.

Sinds de vaststelling van de kadernota Minimabeleid in juli 2015 zijn er diverse ontwikkelingen geweest die geleid hebben tot gewijzigde beleidsnota's op onderdelen. Daarbij kan gedacht worden aan de bijstelling van het beleid m.b.t. de waardebonnen en de regeling voor de chronisch zieken. Landelijk zijn er ook ontwikkelingen geweest. Denk maar aan de toevoeging aan de Algemene Uitkering van onze gemeente van een aanvullend bedrag voor de bestrijding van armoede (jaarbudget van ca. € 65.200,- structureel). Alle redenen dus om de kadernota op onderdelen aan te passen en integraal te bezien. Met het voorliggende Beleidskader geven wij hier invulling aan.

De gemeenteraad en het college van burgemeester en wethouders hebben een belangrijke rol bij de uitvoering van dit beleidskader. Op grond van de wet- en regelgeving stelt de Raad het beleidskader vast voor de uitvoering van het minimabeleid. Het college van burgemeester en wethouders is verantwoordelijk om dat uit te voeren. Periodiek legt zij aan de gemeenteraad verantwoording af over de uitvoering van het vastgestelde kader.

In het beleidskader wordt niet alleen terug gekeken op de afgelopen periode maar ook bezien welke ontwikkelingen gaande zijn die een invloed hebben op het gemeentelijk beleid. Daarbij kijken we niet alleen naar waar kan het anders (beter, gericht of stimulerender) maar ook naar wat kunnen we nog meer doen om armoede te voorkomen en participatie te bevorderen.

Met dit Beleidskader passen we het minimabeleid van de gemeente aan. De bijzondere bijstand wordt dus nog meer dan nu ingericht als maatwerk dat is toegesneden op de mogelijkheden en behoeften van de klant en met een activerende insteek. Hiermee willen we de inwoner die het nodig heeft niet alleen een arm om de schouder bieden (want hij/zij hoort er ook bij) maar ook een steuntje in de rug geven.

Uiteindelijk hebben we alles vertaald in actiepunten waarmee ons college in de komende beleidsplanperiode aan de slag gaat en u over zal rapporteren. Hieronder hebben wij deze voor u op een rij gezet.

- Actiepunt 1:** actieve communicatie over het bestaan van de regelingen (Individuele Bijzondere Bijstand, inrichtingskosten duurzame gebruiksgoederen, Individuele inkomenstoelage, Chronisch zieken, Meedoen-regeling, Computerregeling, Subsidieregeling Armoede, waardebonnen-regeling). aan de doelgroepen die er mogelijk een aanspraak op kunnen maken;
- Actiepunt 2:** Verondersteld niet-gebruik van de regelingen bezien en de uitkomsten daarvan verwerken in de uitvoering en zondig het beleid;
- Actiepunt 3:** Aan de chronisch zieken/gehandicapten en minima de mogelijkheid bieden tot de keuze tussen het gebruik van de compensatieregeling (vergoeding achteraf van € 215,-) of een forfaitaire vergoeding op aanvraag lopende het verzekeringsjaar van eveneens € 215,- indien een basisverzekering met aanvulling wordt afgesloten (soort en vormvrij);
- Actiepunt 4:** Het bedrag van de meedoen-regeling wijzigen in € 125,- per persoon en de doelgroep uitbreiden naar gezinnen/huishoudens met ten laste komende kinderen in de leeftijd van 4 (i.p.v. 6) tot 18 jaar met een inkomen dat minder bedraagt dan 110% van de geldende bijstandsnorm;
- Actiepunt 5:** Aan gezinnen/huishoudens met kinderen waarvan het inkomen niet meer bedraagt dan 110% van de geldende bijstandsnorm en waarvan het kind in de leeftijdscategorie 2,5 tot 4 jaren deelneemt aan VVE, worden tot 100% van de Eigen Bijdrage gecompenseerd via een forfaitaire vergoeding;
- Actiepunt 6:** Aan gezinnen/huishoudens met kinderen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar en een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm krijgen een bedrag van € 350,- per jaar per kind voor de kosten die o.a. verband houden met sportieve en/of recreatieve activiteiten, al of niet in groepsverband;
- Actiepunt 7:** Aan gezinnen met een inkomen tot max. 110% van de bijstandsnorm met ten laste komende kinderen in het basisonderwijs met ingang van 1-1-2017 éénmaal in de 5 jaren een bedrag beschikbaar stellen van max. € 400,- voor de aanschaf van een computer, tablet (of 2-in1), etc.;
- Actiepunt 8:** Met ingang van 1-1-2017 aan gezinnen met een inkomen tot max. 110% van de bijstandsnorm met ten laste komen kinderen tot 18 jaar in het voortgezet,

middelbaar of hoger onderwijs eenmaal in de 4 jaren een bedrag beschikbaar stellen van max. € 600,- per kind voor de aanschaf van een computer, met inbegrip van de kosten voor software, licenties, etc.;

Actiepunt 9: Wij stellen voor om het aantal toe te kennen waardebonnen op te hogen en wel als volgt:

Gezinnen met schoolgaande kinderen (4 tot 18 jr) met een inkomen tot 110% geldende bijstandsnorm	Bedrag van € 100,- per kind met een minimum van € 150,- per gezin / huishouden. Géén maximum.
Gezinnen die vallen onder de Wet Schuldhelpverlening (minnelijk of wettelijke traject)	Bedrag van € 100,- per kind. Géén maximum.
Chronisch zieken en gehandicapten met een inkomen tot 110% van de geldende bijstandsnorm *1	Bedrag van € 100,- per chronisch zieke / gehandicapte in het gezin / huishouden. Géén maximum.

Actiepunt 10: Wij vinden het onze verantwoordelijkheid om uw raad eenmaal per 1 jaar te informeren over de uitvoering van het Beleidskader.

Hoofdstuk 1. Inleiding

Voor u ligt het nieuwe Beleidskader minimabeleid 2017-2020, genaamd "Meedoen is een recht". Aan deze kadernota is de ondertitel meegegeven: Arm onder de schouder, steuntje in de rug.

Op 16 juli 2015 is de kadernota Minimabeleid door de gemeenteraad West Maas en Waal vastgesteld. Sindsdien is er een evaluatie geweest van de waardebonnenactie (sept. 2016) en heeft bijstelling plaatsgevonden van de regeling voor de chronisch zieken (oktober 2016). Daarnaast zijn er wijzigingen in de regelgeving. Het gaat daarbij landelijk afgesproken regels en de aanvullende budgetten vanuit de Rijksoverheid die beschikbaar zijn voor de strijd tegen de armoede onder gezinnen met kinderen. Al met al redenen genoeg om een bijgestelde nota minimabeleid op te stellen.

Meedoen staat centraal in het West Maas en Waalse beleid. Meedoen in de maatschappij is een recht van iedere inwoner. Helaas zijn de mogelijkheden om gebruik van dit recht te maken, niet voor alle inwoners in onze gemeente gelijk. Via de beschikbare beleidsinstrumenten wordt al jaren getracht om iedere inwoner van onze gemeente te activeren en te stimuleren tot deelname aan sociale, sportieve en culturele activiteiten. Voor hen die door hun inkomenssituatie in een benadeelde situatie verkeren, hebben wij dan ook al jaren een participatie bevorderend en inkomensondersteunend beleid. Centraal daarin staan: armoede en sociaal isolement onder minima voorkomen.

Maar nu is het tijd om ons beleid in het licht van o.a. de landelijke ontwikkelingen tegen het licht te houden en zo nodig bij te stellen. Daarbij kijken we niet alleen naar waar kan het anders (beter, gericht of stimulerender) maar ook naar wat kunnen we nog meer doen om armoede voorkomen en participatie te bevorderen.

Met dit Beleidskader herbevestigen of passen wij het minimabeleid van de gemeente aan. De bijzondere bijstand wordt nog meer dan nu ingericht als maatwerk dat is toegesneden op de mogelijkheden en behoeften van de klant en met een activerende insteek. Hiermee willen we de inwoner die het nodig heeft niet alleen een arm om de schouder bieden (want hij/zij hoort er ook bij) maar ook een steuntje in de rug geven.

Hoofdstuk 2. Het speelveld

Voor de ontwikkeling van een voor onze inwoners passend beleid is het van belang om uit te gaan van een aantal basis-ingrediënten. Daarvoor is het van belang om te kijken naar het huidige gebruik van de vastgestelde regels. Belangrijk daarbij is niet alleen hoeveel er gebruik van maken maar zeker ook naar de omvang van de doelgroep waarvoor de regeling bestemd is. Dit kan leiden tot signalering in de tekortkomingen, o.a. op het terrein van bijv. communicatie of uitvoering. Natuurlijk spelen ook de landelijke ontwikkeling een rol in de keuze die wij lokaal op de verschillende onderdelen willen maken. Vanuit deze blik kunnen we komen tot veranderingen. In het vervolg van deze nota zal dan ook per regeling aandacht aan bovenstaande elementen worden gegeven.

2.1. De rode draad van ons beleid.

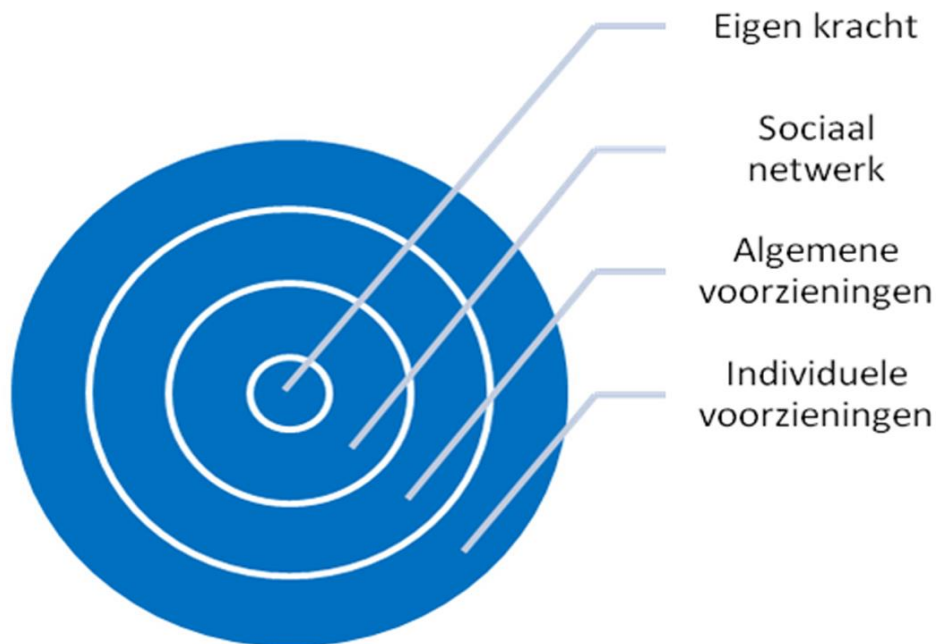
De raad heeft de verantwoordelijkheid kaders te stellen voor het minimabeleid van de gemeente West Maas en Waal. Hieronder zijn in het kort de drie uitgangspunten van het huidige armoedebeleid uiteen gezet.

2.1.1. Een activerend minimabeleid binnen het sociale domein.

Al lange tijd zet West Maas en Waal in op de beweging die in de Wmo bekend staat als de kanteling. Een beweging die ook op het gebied van armoede en schulddienstverlening steeds meer wordt toegepast. De kern van de kanteling is dat we eerst kijken naar welke oplossing de burger zelf met het netwerk kan aandragen voor het probleem. Daarna gaan we na of er algemene voorzieningen nodig zijn waarbij we gebruik kunnen maken van vrijwilligers of particuliere instanties. De laatste stap die gezet kan worden is de inzet van individuele voorzieningen vanuit de gemeente.

Het minimabeleid is nauw verweven met de beleidsterreinen van werk en re-integratie. Werk is en blijft de primaire manier om participatie te stimuleren en armoede te voorkomen. De ondersteuning die de gemeente op dit gebied biedt, is opgenomen in het beleidsplan re-integratie. In de nadere uitwerking van de kaders armoedebeleid wordt daar waar nodig afgestemd met de verschillende beleidsterreinen.

Een gekanteld minimabeleid vraagt dus méér van de inwoners: de eigen kracht wordt immers als eerste aangesproken. Daarnaast vraagt een activerend minimabeleid ook een goede ontsluiting van de bestaande voorzieningen, particulier en publiek. Het gekanteld beleid past goed binnen het West Maas en Waalse model dat in de sociale visie is opgenomen.

2.1.2. De doelgroepen.

Het beleid van West Maas en waal is gericht op deelname van alle inwoners aan de maatschappij. Slechts in enkele gevallen vinden wij het gewenst én zelfs noodzakelijk om expliciet aandacht te schenken aan bijzondere doelgroepen. De afgelopen jaren is – mede door de economische recessie en de veranderingen in de zorg – de focus gericht geweest op de minderdraagkrachtigen en de inwoners met relatief hoge zorguitgaven (de chronisch zieken). Hoewel het economisch tij inmiddels is gekeerd, zijn het nog steeds deze 2 groepen die ook landelijk extra aandacht binnen het beleid vragen. Voor ons dan ook reden om de doelgroepen zoals we die kennen in stand te houden. Dit betekent dat we ons voor de volgende doelgroepen extra inspanssen om te komen tot minder armoede en een grotere participatie:

- Gezinnen met schoolgaande kinderen;
- Chronisch zieken en gehandicapten.

2.1.3. Een effectieve en efficiënte uitvoering.

Het minimabeleid voorziet in verschillende regelingen ter ondersteuning aan mensen met een laag inkomen. De wijze waarop de regelingen worden ingericht, is bepalend voor de effectiviteit (doelmatigheid) van de regeling, het gebruikersgemak en de uitvoerbaarheid.

Effectieve inrichting van het minimabeleid betekent dat de regelingen onze doelstelling ondersteunen. Als bijvoorbeeld participatie het doel is, is financiële ondersteuning na beperkte toetsing niet meer van deze tijd. Eerst wordt samen met de inwoner onderzocht welke eigen inbreng hij/zij, zijn/haar omgeving en bijvoorbeeld vrijwilligers kunnen bieden. Vervolgens kan de gemeente die benodigde

ondersteuning, al dan niet in natura, bieden die maakt dat de betreffende inwoner kan participeren in onze maatschappij. Zelfredzaamheid en maatwerk binnen de kanteling nemen hier een grote rol in. Daarbij is het van belang dat de regelingen op dusdanige wijze worden ingericht, dat het een laagdrempelig karakter heeft voor de inwoners van West Maas en Waal die er gebruik van maken. Gebruikersvriendelijk betekent een helder geformuleerde regeling, die vervolgens zonder onnodige tussenstappen en op een zo simpel mogelijke wijze kan worden aangevraagd en dat deze aanvraag snel en op een zo kort mogelijke termijn in behandeling wordt genomen. Kosten en baten worden daarbij in overweging genomen.

2.2 De landelijke ontwikkelingen.

Transities per 1-1-2015 (de 3 d's).

Door de drie grote decentralisaties ingaande 1 januari 2015 is de gemeente met het takenpakket vanuit de Participatiewet, de Wmo en de Jeugdzorg verantwoordelijk voor vrijwel de volledige ondersteuning van kwetsbare burgers. Binnen de vormgeving van ons beleid is vanaf de start veel aandacht voor preventie, wijkgericht werken, aandacht voor de eigen mogelijkheden van de burger en zijn netwerk (maatwerk), en de integrale aanpak. Deze thema's stonden en staan dan ook centraal in niet alleen de vormgeving van het beleid maar zeker ook de uitvoering daarvan door ons loket, VraagWijzer.

Intensivering landelijke minimabeleid

In de 2^e fase van de regeerperiode van het kabinet Rutte II (2014-2017) zijn afspraken gemaakt over en ook daadwerkelijk stappen gezet gericht op de intensivering van het armoede- en schuldenbeleid. Extra aandacht is er voor gezinnen met kinderen, werkenden met een laag inkomen en ouderen met een klein pensioen. De regering vindt het belangrijk dat gemeenten bij de uitvoering van het minimabeleid maatwerk leveren. Dat betekent dat ook gekeken moet worden naar de individuele omstandigheden, waaronder de oorzaken van het probleem en de mogelijkheden om via werk meer inkomen te genereren. Ook de grote groep inwoners met hogere zorgkosten (de chronisch zieken) hebben al lange tijd zowel landelijk als lokaal extra aandacht. Ook voor hen geldt het credo "meedoen is een recht".

Daar waar de landelijke ontwikkelingen een rol spelen in de vormgeving van ons eigen minimabeleid zullen wij deze benoemen. Het college streeft er naar om in haar beleid aansluiting te blijven houden met de landelijke ontwikkelingen maar zoals ook nu het geval is heel beleid te formuleren vanuit de overtuiging dat iedereen moet kunnen deelnemen aan onze samenleving.

Hoofdstuk 3. De spelregels en de veranderingen.

De raad stelt de kaders van het minimabeleid vast, waarna het college zich inzet om hier nadere invulling aan te geven. Voor zover mogelijk zijn de te verwachten kosten berekend.

3.1 Individuele bijzondere bijstand

De individuele bijzondere bijstand is bedoeld voor de noodzakelijke kosten van het bestaan, waar het inkomen van de inwoner niet toereikend is en geen beroep gedaan kan worden op een voorliggende voorziening. Deze vorm van bijzondere bijstand geldt voor huishoudens met een inkomen tot 110% van de geldende bijstandsnorm. Is het inkomen hoger dan 110% van de geldende norm, dan geldt de draagkrachtberekening. Hoe hoger het inkomen is, hoe meer men zelf kan betalen. Nadrukkelijk merken wij op dat individuele bijzondere bijstand niet uitsluitend bestemd is voor inwoners met een bijstandsuitkering. Ook andere inwoners zoals inwoners met een AOW-uitkering, al dan niet met een klein pensioen, kunnen op grond van de regels een aanvraag voor individuele bijzondere bijstand indienen. Alhoewel deze regeling al lange tijd bestaat en verondersteld mag worden dat zij bekend is bij onze inwoners, kunnen hierbij vraagtekens worden gezet. Als gekeken wordt naar de omvang van de doelgroep in onze gemeente in relatie tot het aantal huishoudens daar hier gebruik van maakt, moet het beter. Reden om nog meer dan nu in te zetten op communicatie en informatie. Daarnaast heeft het verondersteld niet-gebruik van de regelingen onze aandacht (o.a. data-analyse). Zo nodig zullen wij de uitkomsten daarvan verwerken in de uitvoering en het beleid;

Vooralsnog zien wij geen reden om het huidige beleid bij te stellen en/of de doelgroep waarvoor het beleid van toepassing is, te vergroten.

Voorstel c.q. acties:

1. **Actieve communicatie over het bestaan van de regelingen (Individuele Bijzondere Bijstand, inrichtingskosten duurzame gebruiksgoederen, Individuele inkomstenstoeslag, Chronisch zieken, Meedoen-regeling, Computerregeling, Subsidieregeling Armoede, waardebonnen-regeling). aan de doelgroepen die er mogelijk een aanspraak op kunnen maken;**
2. **Verondersteld niet-gebruik van de regelingen bezien en de uitkomsten daarvan verwerken in de uitvoeringen zondig het beleid;**

Kosten

De kosten van de individuele bijzondere bijstand (de onderdelen huishoudelijke hulp en kleding of schoeisel) zijn in de afgelopen jaren slechts licht toegenomen. Opmerkelijk is de toename van de kosten van bewindvoering (sinds 2013 bijna verdubbeld). De veranderde uitvoering daarvan (niet door Gemeentelijke Kredietbank maar door externe bewindvoerders) ligt hieraan ten grondslag.

3.2 Inrichtingskosten en duurzame gebruiksgoederen.

De gemeente West Maas en Waal verleend bijzondere bijstand als de kosten voor duurzame gebruiksgoederen en/of inrichtingskosten niet voorzienbaar waren. Bijvoorbeeld als er een medische noodzaak is voor het maken van de kosten of als er een langdurige afhankelijk is van een inkomen tot 110%. Deze bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of om niet.

De uitvoering van deze vorm van Bijzondere Bijstand wordt al vele jaren verzorgd door VraagWijzer. Daarbij zijn leidend de verschillende uitvoeringsvoorschriften (gebaseerd op de Participatiewet). In de gevallen waarin er sprake is bijzondere omstandigheden in het individuele geval waardoor de wettelijke voorschriften niet passend zijn, kan de sinds 2009 van kracht zijnde gemeentelijke beleidsregel "inrichtingskosten duurzame gebruiksgoederen (kort weg aangeduid als de witgoed-regeling)" uitkomst bieden. Er zijn geen signalen die er op wijzen dat bijstelling van het beleid op dit onderdeel aanpassing behoeft. Wij stellen dan ook voor om het huidige al jaren bestaande beleid voort te zetten. Ook voor dit onderdeel geldt dat wij nogmaals zullen kijken naar de wijze van communicatie en informatie en daar waar wenselijk veranderingen zullen doorvoeren. Dit zal geschieden los van de uitkomsten van de nadere verkenning die is genoemd onder 3.1 omtrent het verondersteld niet-gebruik van regelingen.

Kosten

Wij gaan er van uit dat in de komende jaren geen sprake zal zijn van enorme groei of daling van de doelgroep. die de afgelopen jaren gebruik van de regeling heeft gemaakt. Aangezien ook de inhoud van de regeling ongewijzigd blijft, verwachten wij dan ook geen budgetuitzetting. Mogelijk dat door een meer duidelijker communicatie het bereik van de groep nog wat verder kan vergroot.

3.3 Individuele inkomstenstoeslag

Tot 1 januari 2015 konden inwoners uit gemeente West Maas en Waal in aanmerking komen voor een langdurigheidstoeslag wanneer men gedurende minimaal 5 van de 6 jaar afhankelijk was van een inkomen ter hoogte van 110% van de geldende bijstandsnorm.

De langdurigheidstoeslag is inmiddels vervangen door de individuele inkomstenstoeslag (IIT) voor mensen met een laag inkomen. De aanvraag moet individueel worden getoetst waarbij met name gekeken wordt naar wat de aanvrager zelf heeft gedaan om het inkomen te verhogen of in eigen levensonderhoud te voorzien.

De hoogte van de Individuele inkomstenstoeslag is afhankelijk van de gezinssamenstelling.

In 2015 en 2016 zijn de voorwaarden voor de individuele inkomstenstoeslag gelijk gebleven aan die van de langdurigheidstoeslag. Het langdurig verkeren in een negatieve inkomenssituatie draagt niet bij aan participatie aan de maatschappij. In veel gemeenten in Nederland wordt een wat ruimhartiger beleid gevoerd met betrekking tot de Individuele inkomstenstoeslag. De toetsingstermijn wordt niet gesteld op 60 maanden (zoals in West Maas en Waal) maar op 36. Door de termijn te stellen op 60 maanden binnen een refertetermijn van 72 maanden zou een prikkel uitgaan tot het verwerven van inkomen door deelname aan het arbeidsproces. Gezien de doelgroep van de Individuele Inkomstenstoeslag kan de vraag worden gesteld of voor deze inwoners deelname aan het arbeidsproces (en dus verwerven van meer eigen inkomsten) een realiseerbare optie is. Inwoners die

al 5 jaren of meer afhankelijk zijn van een inkomen tot ten hoogste 110% van de geldende bijstandsnorm, verkeren in een zodanige nadelige situatie (niet alleen door het lagere bestedingsinkomen maar veelal ook doordat deze groep meer dan gemiddeld wordt geconfronteerd met andersoortige problematiek), dat vraagtekens kunnen worden gezet bij de effectiviteit van deze prikkel. Op dit moment kan geen antwoord op deze vraag voor de inwoners van onze gemeente worden gegeven. Wel is het zo dat deze groep inwoners veelal ook gebruik kan maken van de andere beleidsinstrumenten uit het minimabeleid (zoals bijv. individuele bijzondere bijstand, meedoen-regeling, waardebonnen-regeling, etc.). Nadere bestudering van o.a. gegevensbestanden zal moeten uitwijzen of het gebruik van die regelingen er ook daadwerkelijk is. Wanneer dat niet het geval is, zal gekeken moeten worden naar de mogelijke redenen daarvoor. In afwachting van de uitkomsten van een dergelijk onderzoek zien wij vooralsnog geen redenen om de huidige termijn van 60 maanden te verkorten tot 36 binnen een referentieperiode van 60.

Kosten

In de bijlage 2 van deze Kadernota hebben wij voor u inzichtelijk gemaakt de omvang van het in de Begroting 2017 opgenomen budget. Wij gaan er van uit dat in de komende jaren er geen sprake zal zijn van enorme groei of daling van de doelgroep. die de afgelopen jaren gebruik van de regeling heeft gemaakt. Mogelijk dat door een meer duidelijker communicatie het bereik van de groep (dat overigens al heel hoog is) nog wat verder kan vergroot.

3.4 Chronisch zieken goed verzekerd

Met de afbouw van de landelijke inkomensregelingen Wtcg en CER en met de uitbreiding van het gemeentefonds wordt van gemeenten verwacht dat zij het wegvallen van deze regelingen gaan compenseren. Hierbij hebben de gemeenten beleidsvrijheid gekregen.

In de kadernota Minimabeleid 2015 was hiervoor een compensatieregeling chronisch zieken opgenomen. Gebleken is dat, doordat er weinig toekenningen waren voor de compensatieregeling, er een overschot was op het door het Rijk beschikbaar gestelde budget. Om er voor zorg te dragen dat de minima die met flinke zorgkosten kampen voldoende gecompenseerd worden, is per 2016 de compensatieregeling veranderd. Waar voorheen de aanvrager alleen tot de doelgroep chronisch zieken als deze een toegekende voorziening had, komen nu mensen in aanmerking voor dit bedrag als zij aan kunnen tonen dat zij tot de minima behoren en zorgkosten hebben (eigen bijdrage en niet door zorgverzekering of bijzondere bijstand vergoede zorgkosten) hoger dan € 215,-

Gemeente West Maas en Waal kende daarnaast al jaren een collectieve zorgverzekering met een premiekorting die afgesloten kon worden bij Menzis. Aan de collectieve ziektekostenverzekering bij Menzis zaten voor gemeente West Maas en Waal geen extra kosten verbonden, omdat deze geen bijdrage gaf t.b.v. de premie per deelnemer. Deze verzekering is per 1 januari 2017 komen te vervallen. De gemeenteraad heeft hierop op 20 oktober 2016 besloten om over te gaan tot de Collectieve Ziektekostenverzekering Menzis (CZM) per 1 januari 2017. Hierbij dragen zij bij aan de premie van de deelnemers met een inkomen tot 110% van het sociaal minimum. Bij de CZM kan gekozen worden uit drie aanvullende pakketten en vier verschillende tandartsverzekeringen. In het meest uitgebreide pakket (GarantVerzorgd 3) worden de eigen bijdrage en de meest voorkomende meerkosten van chronisch zieken gedekt. Hoe uitgebreider de polis, des te hoger is de bijdrage van de gemeente. Naast de bijdrage die door de gemeente wordt verstrekt aan de verzekeraar kan de deelnemer profiteren van een korting van 5 % per maand op basisverzekering en 9% korting op premie aanvullende verzekeringen.

De gemeente West Maas en Waal biedt met deze CZM de inwoners vanaf 1 januari 2017 de keuze te kiezen tussen de compensatieregeling en de collectieve verzekering bij Menzis.

Evaluatie nieuwe regeling.

Tijdens de politieke beschouwingen in de raadsvergadering van 20 oktober 2016 is de toezegging gedaan om na 6 maanden een beeld te schetsen van het gebruik van de nieuwe regeling.

Op basis van de meest recente informatie kan worden vastgesteld dat op dit moment door 75 hoofdverzekerden van de collectieve zorgpolis gebruik wordt gemaakt. Daarbij gaat het in totaliteit om 127 verzekerden. Het overgrote deel heeft daarbij gekozen voor een verzekeringsvariant die leidt tot een gemeentelijke bijdrage van € 7,50 per maand per hoofdverzekerde (70 hoofdverzekerden / 120 verzekerden). In slechts 5 gevallen (7 verzekerden) is gekozen voor een verzekeringsvorm die leidt tot een gemeentelijke bijdrage van € 25,- per maand. De kosten die samenhangen met de collectieve

zorgpolis bedragen daarmee op jaarbasis ca. € 8.000,-- Geconcludeerd moet worden dat het gebruik ver achter blijft bij de aanname genoemd in de meest recente notitie (raad oktober 2016). Uiteraard blijven de kosten daardoor ook beduidend achter bij de ramingen. Uit signalen vanuit het veld hebben wij vernomen dat de combinatie van verzekeringsinhoud (de vergoedingen) en premiehoogte van belang zijn geweest bij het al dan kiezen voor deelname aan de gemeentelijke collectieve polis. Het verplichtend karakter om een zorgpolis af te sluiten bij MENZIS vormt mogelijk een aanvullende belemmering voor het gebruik van de regeling. Het grote aanbod aan zorgpolissen door zeer vele aanbieders (niet alleen verzekeringsmaatschappijen maar ook consumentencollectieven) maakt dat de strijd om de verzekerden in Nederland hevig is. Hiervan kan ook onze inwoner profiteren.

Het afnemend gebruik van de collectieve zorgpolis, het zeer ruime aanbod aan premie-aantrekkelijke polissen door o.a. consumentencollectieven en het behoud van de keuze-vrijheid van onze inwoner zowel wat betreft pakketinhoud als aanbieder, zijn voor ons aanleiding de huidige regeling te herzien. Voorts hebben wij in onze overwegingen meegenomen het feit dat – mede gelet op de omvang van deelnemers aan de regeling –er weinig tot geen animo bij verzekeraars is om een collectiviteitspolis aan te bieden in een regio waarin al een verzekeraar actief is. Het is geenszins de bedoeling om de doelgroepen die onder de huidige regeling vallen te wijzigen. Wij hopen wel dat met de gewijzigde regeling meer dan nu de doelgroep een beroep doet de regeling.

De compensatieregeling geniet ondanks een lichte afname in 2016 nog een ruime belangstelling onder de doelgroep. Vooralsnog zijn wij er dan ook voorstander van om dit onderdeel in stand te houden. Voor de inwoners die behoren tot de doelgroep die niet achteraf normatief gecompenseerd willen worden, zou een regeling van een bijdrage in een zorgverzekering een passend alternatief kunnen zijn.

In ons nieuwe beleid kiezen we er voor om niet langer de deelname aan een collectieve zorgverzekering van een maatschappij waarmee de gemeente een pakketafpraak heeft, verplicht te stellen. De doelgroep krijgt **vanaf 1-1-2018** de mogelijkheid om te kiezen uit de navolgende financiële forfaitaire vergoedingen:

- A. gebruik te maken van de compensatie-regeling achteraf van € 215,-- (als eigen bijdrage en/of niet vergoede ziektekosten te samen gelijk zijn aan of meer bedragen dan € 385,--)
- B. te kiezen voor een eenmalige uitkering ter grootte van € 215,-- op aanvraag medio het kalenderjaar (voor her eerst in 2018) onder de voorwaarde dat een basisverzekering met een aanvullende verzekering (ongeacht soort / vorm) wordt afgesloten.

Voor de inwoners die in 2017 gebruik maken van de premie-bijdrageregeling van € 25,-- per maand (dat zijn 6 verzekerden) zal een redelijke overgangstermijn in aanmerking worden genomen.

Opmerking: door het gebruik van de deelname aan de collectiviteitspolis van MENZIS te laten vervallen, ontstaan uiteraard uitvoeringskosten. In de basis werd echter al rekening gehouden met een bedrag van € 49.680,-- aan uitvoeringskosten (gebaseerd op 600 aanvragen). Naar verwachting zijn deze toereikend voor de nieuwe uitvoeringsvariant.

N.B.: Inwoners die na het sluiten van de aanvraagtermijn verhuizen vanuit een andere gemeente naar WMW kunnen in het vestigingsjaar uitsluitend gebruik maken van optie A (compensatieregeling).

Voorstel c.q. acties:

- 3. Aan de benoemde doelgroepen de mogelijkheid bieden tot de keuze tussen de onder A en B hiervoor benoemde financiële forfaitaire vergoedingen.**

Kosten.

In 2017 zal (zoals ook in 2016 het geval was) het in de Begroting opgenomen bedrag van € 174.300,-- voor een tegemoetkoming aan de chronisch zieken bij lange na niet besteed gaan worden. Op basis van een aantal aannames hebben wij de kosten die voortvloeien uit de nieuwe regeling berekend. Daarbij is evenals in de voorafgaande jaren uitgaan van een aantal aannames (zoals omvang doelgroep, groepsgrootte van de verschillende verzekeringsvormen, etc.). Door de veranderde opzet van de regeling en het vervallen van de verplichting tot gedwongen winkelnering (via de collectiviteitspolis bij MENZIS) verwachten wij een aanzienlijk groter beroep op de regeling. Bij de start van de Compensatieregeling (in 2015) werd er van uit gegaan dat door 600 inwoners een beroep op de regeling werd gedaan. Ten behoeve van de uitvoering is daarvoor een bedrag van € 49.680,-- afgezonderd. In werkelijkheid is een veel lager aantal aanvragen ingediend (156 in 2015 en 125 in 2016). Met de ombouw van de regeling in combinatie met het behoud van de

compensatieregeling, zullen naar verwachting de uitvoeringskosten niet toe nemen. De potentiële doelgroep (800 inwoners volgens Stimulansz) ondergaat géén verandering. Naarmate de belangstelling voor de forfaitaire premiebijdrage toeneemt, zal het aantal te toetsen aanvragen voor de compensatieregeling afnemen.

3.5 Meedoen-regeling

Gemeente West Maas en Waal heeft binnen de bijzondere bijstand beleid ontwikkeld inzake de vergoeding van de kosten van het 'restpakket', te denken valt aan o.a. kosten openbaar vervoer, lidmaatschap van sport- of hobbyclub, lidmaatschap en gebruik van bibliotheek, abonnement krant, zakgeld kinderen, kosten recreatie, etc.. Deze kosten behoren in beginsel tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, waarin is voorzien door middel van een inkomen op bijstandsniveau.

Echter het college vond dat gezinnen met ten laste komende kinderen in de leeftijd van 6 tot 18 jaar deze kosten tot een bedrag van € 100 per persoon niet kunnen voldoen uit een inkomen dat minder bedraagt dan 110% van de geldende bijstandsnorm.

Gezien de omvang van de doelgroep en het huidig gebruik van de regeling is het van groot belang dat inzichtelijk wordt welke oorzaak hieraan ten grondslag ligt. Zoals eerder al aangegeven zal nader bezien worden (door o.a. data-analyse) welke oorzaken ten grondslag liggen aan het verondersteld niet-gebruik van de regeling. Met de uitkomsten hiervan kan zo mogelijk nog gerichtere ingezet van communicatiemiddelen plaatsgevonden.

In de afgelopen jaren heeft geen indexering plaatsgevonden van het in de meedoen-regeling vermelde bedrag van € 100,-. E.e.a. betekent dat de mogelijkheden tot participatie aan de samenleving door gebruik te maken van genoemde regeling zijn afgenomen (de kosten zijn immers wel gestegen). Er is dus voldoende reden om het in de regeling genoemde bedrag op te hogen. Daarnaast wordt in de huidige regeling uitgegaan van huishoudens met kinderen vanaf de leeftijd van 6 jaar. Hiermee vindt een zekere mate van uitsluiting plaats van de kinderen van 4 en 5 jaar. Een leeftijdsfase in de ontwikkeling van het kind die van groot belang. Onderzoek heeft immers uitgewezen dat het voorkomen van vroegtijdige achterstand in de ontwikkeling op termijn de meeste waarborg biedt op volwaardige deelname aan de samenleving. Vanuit dat besef wordt ook op andere beleidsterreinen (zoals onderwijs, peuterspeelzaalwerk en/of -opvang) ingezet op de vergroting van kansen vanaf de leeftijd van 4 jaar.

Zeer recent (23 februari 2017) is in de Raad aan de orde geweest de Beleidsnota Voor- en Vroegschoolse Educatie (VVE) 2017. Tijdens de behandeling van deze Beleidsnota is door ons college de toezegging gedaan om bij de aanpassing van het minimabeleid de verschuldigde Eigen Bijdrage een plaats te geven. Opgemerkt wordt dat de Eigen Bijdrage van € 130,- per peuter per kalenderjaar (van 12 maanden) alleen verschuldigd is in de voorschoolse periode. Door in ons beleid te verankeren dat de Eigen Bijdrage voor peuters van gezinnen/huishoudens met een inkomen niet hoger dan 110% wordt gecompenseerd, voorkomen wij de sluiting van deze doelgroep. Zij hebben hierdoor gelijke ontwikkelingskansen als alle andere peuters in onze gemeente.

Al vele jaren zetten wij in de verschillende beleidsvelden in op het bevorderen van deelname aan o.a. sportieve, culturele en educatieve activiteiten en het vergroten van het aanbod daarvan. Dit doen wij in ons subsidiebeleid maar ook in o.a. het flankerend beleid op de verschillende beleidsvelden. Het financieel in staat zijn om te kunnen deelnemen aan al deze activiteiten en het grote gevoel van buitensluiting wanneer dat niet mogelijk is, zijn voor ons reden om de bestaande meedoen-regeling aan te vullen.

Voorstel c.q. acties:

- 4. Het bedrag van de meedoen-regeling met ingang van 1-1-2017 wijzigen in € 125,- per persoon en de doelgroep uitbreiden naar gezinnen/huishoudens met ten laste komende kinderen in de leeftijd van 4 (i.p.v. 6) tot 18 jaar met een inkomen dat minder bedraagt dan 110% van de geldende bijstandsnorm;**
- 5. Aan gezinnen/huishoudens met kinderen waarvan het inkomen niet meer bedraagt dan 110% van de geldende bijstandsnorm en waarvan het kind in de leeftijdscategorie 2,5 tot 4 jaren deelneemt aan VVE, worden met ingang van 1-1-2017 tot 100% van de Eigen Bijdrage gecompenseerd via een forfaitaire vergoeding;**

- 6. Gezinnen/huishoudens met kinderen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar en een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm krijgen met ingang van 1-1-2017 een bedrag van € 350,- per jaar per kind voor de kosten die o.a. verband houden met sportieve en/of recreatieve activiteiten, al of niet in groepsverband;**

De kosten.

In de begroting 2017 is rekening gehouden met een bedrag van € 34.500,- voor regulier minimabeleid. Hieruit worden bekostigd de kosten van de meedoen-regeling zoals die in de basis is opgesteld. De kosten die voortvloeien uit bijstelling van het normbedrag (van € 100,- naar € 125,- per persoon) komen ten laste van dit budget. De kosten die een gevolg zijn van de uitbreidingen van de regeling, zoals de VVE-bijdrage en een bijdrage in de kosten van sportieve en/ of recreatieve activiteiten, etc. kunnen worden bestreden uit het verkregen aanvullende budget voor armoedebestrijding onder gezinnen met kinderen.

3.6 Computer voor gezinnen met kinderen in het onderwijs

Voor gezinnen met schoolgaande kinderen wordt een computer thuis als noodzakelijk aangemerkt in West Maas en Waal. Een bepalende factor voor de hogere werkloosheid in West Maas en Waal is het lage scholingsniveau. Tegen deze achtergrond is in 2009 een regeling ontstaan waarmee een gezin/huishouden met kinderen tot 18 jaar (in groep 8 van de basisschool of het voortgezet onderwijs) in aanmerking komen voor een vergoeding van aanschaf van een computer. Het recht op deze vergoeding bestaat zodra een kind naar groep 8 van de basisschool of naar het voortgezet onderwijs gaat en dat gezin in de zes jaar, voorafgaand aan de aanvraag, geen bijstand voor een computer heeft ontvangen.

De ontwikkelingen in het basis-, voortgezet en middelbaar beroepsonderwijs hebben de afgelopen jaren een enorme vlucht genomen. Veel leerstof op school wordt digitaal aangeboden. Daarnaast wordt voor het maken van de huiswerkopdrachten (zoals werkstukken, presentaties, het inzien van je eigen dossier, roosterwijzigingen, etc.) in het onderwijs de beschikbaarheid van een computer als norm gehanteerd. Deze voortschrijdende ontwikkeling maakt dat, wil een kind uit de doelgroep gelijke ontwikkelkansen hebben als ieder ander kind, de huidige regeling moet worden aangepast.

Deze ontwikkelingen maken dat wij een wijziging van de bestaande regeling voorstaan. Enerzijds gaat het daarbij om een verruiming van de mogelijkheden tot het verstrekken van tablets, computers, etc.. Anderzijds gaat het om een vereenvoudiging van de uitvoeringsprocedure.

Voorstel c.q. acties:

- 7. Aan gezinnen met een inkomen tot max. 110% van de bijstandsnorm met ten laste komende kinderen in het basisonderwijs met ingang van 1-1-2017 éénmaal in de 5 jaren een bedrag beschikbaar stellen van max. € 400,- voor de aanschaf van een computer, tablet (of 2-in1);**
- 8. Met ingang van 1-1-2017 aan gezinnen met een inkomen tot max. 110% met ten laste komen kinderen tot 18 jaar in het voortgezet, middelbaar of hoger onderwijs eenmaal in de 4 jaren een bedrag beschikbaar stellen van max. € 600,- per kind voor de aanschaf van een computer, met inbegrip van de kosten voor software, licenties, etc.**

Kosten

De kosten die verbonden zijn aan het vergoeden van de aanschafkosten van een tablet of computer met toebehoren zoals hiervoor omschreven, vallen onder de Bijzondere Bijstand. De verkorting van de afschrijvingstermijn naar 1 x per 4 jaren (uitsluitend voor de kinderen in het voortgezet, middelbaar en hoger onderwijs tot 18 jaar) zal er eveneens toe leiden dat de kosten van de Bijzondere Bijstand toenemen. De meerkosten die ontstaan, vallen weg tegen het van het Rijk ontvangen extra budget voor armoedebestrijding onder gezinnen met kinderen.

3.7 Subsidieregeling armoede

In de periode 2014 tot en met 2016 heeft gemeente West Maas en Waal een beleidsregel Armoede opgesteld. Via deze regeling verstrekken wij een financiële bijdrage aan initiatieven die gericht zijn op het voorkomen en/of bestrijden van armoede van West Maas en Waalse inwoners. Organisaties of stichtingen zonder winstoogmerk kunnen deze subsidie jaarlijks aanvragen. De bijdrage is maximaal € 1.000 voor een eerste aanvraag, of voor nieuwe initiatieven en maximaal € 1.500 voor een vervolg aanvraag. Om in aanmerking te komen voor een subsidie dient het initiatief bij te dragen aan:

- Verbetering van het welbevinden, participatie en het toekomstperspectief van inwoners van West Maas en Waal, of
- Bevordering van deelname aan activiteiten door kinderen uit gezinnen met een laag inkomen, om hun ontplooiingskansen te vergroten en sociale uitsluiting te voorkomen, of,
- Vergroting van kennis en informatie onder inwoners van onze gemeente over voorzieningen, regelingen en andere initiatieven om armoede tegen te gaan en participatie te bevorderen.

De subsidieaanvragen worden behandeld op volgorde van binnenkomst. Het subsidiebedrag is beperkt: het subsidieplafond bedraagt € 10.000 per jaar (sinds de evaluatie van de regeling in het voorjaar van 2015). Indien het subsidieplafond is bereikt, worden nieuwe aanvragen niet meer in behandeling genomen.

Het gebruik in zowel 2015 en 2016 wijst uit dat het voor dit beleidsdoel beschikbare budget (zelfs na vermindering op basis van de evaluatie 2015 van € 15.000,- naar € 10.000,- op jaarbasis) ruim toereikend is. Daarbij moet worden opgemerkt dat communicatie met betrekking tot deze regeling veelal heeft plaatsgevonden rond het tijdstip van besluitvorming m.b.t. deze regeling. Aangezien aanvragen gedurende het gehele kalenderjaar kunnen worden ingediend (totdat het budgetplafond is bereikt), zal frequenter aandacht aan het bestaan van de regeling moeten worden gegeven. Wij zijn van mening dat de regeling in stand dient te blijven omdat het in onze ogen van groot belang is dat de ingezette beleidslijn blijvend ondersteund moet worden. Het draagt immers bij aan de algemene beleidslijn "meer algemene voorzieningen boven individuele voorzieningen".

De kosten.

Momenteel is voor dit beleidsonderdeel een subsidieplafond (na wijziging) vastgesteld tot € 10.000. Ook in 2016 is een bedrag uitgekeerd dat lager is dan het vastgesteld plafond. Het mogelijk onvoldoende ruchtbaarheid geven aan deze subsidieregeling kan hieraan ten grondslag liggen. Wij verwachten dat ook bij meer actieve promotie en informatie het budget toereikend zal zijn. Daarnaast is in de regeling een subsidieplafond van toepassing.

3.8 Waardebonnen

Vanuit de gedachte het minimabeleid te intensiveren, en vooral door de wens een minimabeleid te ontwikkelen voor de eerder genoemde doelgroepen: gezinnen met schoolgaande kinderen en chronisch zieken en gehandicapten is in 2015 gestart met de waardebonnenactie in het kader van minimabeleid. Medio 2016 is de regeling geëvalueerd en beperkt bijgesteld.

Met de waardebonnen kan men goederen aanschaffen bij de deelnemende lokale ondernemers.

De drie doelgroepen die hiervoor in aanmerking zijn gekomen:

1. gezinnen met thuiswonende, schoolgaande kinderen tot 18 jaar (€ 150,- per gezin / huishouden)
2. chronisch zieken en gehandicapten (max. € 100,- per gezin / huishouden).
3. gezinnen met thuiswonende, schoolgaande kinderen tot 18 jaar die voor schuldhulpverlening in aanmerking komen € 75,- per kind met een max van € 150,- per gezin / huishouden).

Voor de doelgroepen genoemd onder 1 en 2 geldt een inkomensgrens tot 110% van de geldende bijstandsnorm.

Sinds de start van de waardebonnenactie is het aantal deelnemers bedrijven uit West Maas en Waal gestaag gegroeid. Op dit moment hebben 44 bedrijven zich aangemeld die een breed scala aan producten aanbieden. Dit varieert van supermarkt tot ijssalon, van kapper tot drogisterij, van bouwmarkt tot beautysalons, van bloemenwinkel tot kledingzaak, maar ook van dierspecialzaak tot restaurant. Door blijvend in contact te treden met de ondernemers in onze gemeente, willen wij de deelname verder vergroten waarmee ook de bestedingsdoelen voor de minima en chronisch zieken verder toenemen. Het succes van de waardebonnenactie wordt ook veroorzaakt door de laagdrempeligheid en de anonimiteit. Reden voor ons om – nu er aanvullende middelen beschikbaar zijn – een extra impuls hieraan te geven. Derhalve wordt voorgesteld om het bedrag aan waardebonnen waarop recht bestaat op te hogen. Daarbij wordt tevens een zekere ongelijkheid uit de regeling gecorrigeerd. De minima ontvangen namelijk nu € 100,- per persoon terwijl de gezinnen die vallen onder de Wet schuldhulpverlening enkel aanspraak maken op een bedrag van € 75,- per kind tot een maximum van € 150,-.

Bij de waardebonnenactie 2015, die medio 2016 is geëvalueerd, zijn € 36.975,= aan waardebonnen uitgereikt. Voor 2017 en verder is € 42.750,= structureel gezamenlijk voor de waardebonnenactie en de subsidieregeling armoede begroot.

Voorstel is om de waardebonnenactie in 2017 e.v. voort te zetten in het kader van minimabeleid. Hierbij wordt echter het aantal te verstrekken gewijzigd.

Voorstel c.q. acties:

9. Wij stellen voor om met ingang van 1-1-2017 het aantal toe te kennen waardebonnen op te hogen en wel als volgt:

Gezinnen met schoolgaande kinderen (4 tot 18 jr) met een inkomen tot 110% geldende bijstandsnorm	Bedrag van € 100,-- per kind met een minimum van € 150,-- per gezin / huishouden. Géén maximum.
Gezinnen die vallen onder de Wet Schuldhulpverlening (minnelijk of wettelijke traject)	Bedrag van € 100,-- per kind. Géén maximum.
Chronisch zieken en gehandicapten met een inkomen tot 110% van de geldende bijstandsnorm *1	Bedrag van € 100,-- per chronisch zieke / gehandicapte in het gezin/huishouden. Géén maximum.

**1 Als chronisch zieken of gehandicapte inwoner zijn gedefinieerd:*

- o *een indicatie van tenminste 26 weken voor een voorziening op grond van de:*
- o *Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)?*
- o *Wet langdurige zorg (Wlz)*
- o *Zorgverzekeringswet (Zvw) in de vorm van persoonlijke verzorging*
- o *Jeugdwet (niet zijnde pleegzorg, opvoedondersteuning of behandeling)*

Opmerking: Het kan voorkomen dat binnen een gezin sprake is van stapeling van omstandigheden c.q. voorzieningen. Te denken valt aan bijv. een gezin dat in een Schuldhulpverleningstraject zit en waarin er ook sprake is van de aanwezigheid van 1 of meer gezinsleden die vallen onder de indicatie van chronisch ziek of gehandicapt. Ook kan het voorkomen dat binnen 1 gezin/huishouden sprake is van meer dan 1 persoon (bijv. ouder en kind) die voldoet aan de criteria van chronisch ziek of gehandicapt. In dergelijke gevallen wordt slechts op grond van 1 van de criteria een voorziening toegekend (en wel die voorziening die leidt tot de hoogste uitgifte).

Kosten

De methodiek van uitgifte van waardebonnen zonder expiratiedatum maakt dat de er in enig jaar meer of minder uitgaven verantwoord kunnen worden dan de geldswaarde van de uitgegeven waardebonnen. Immers de uitgiftedatum kan liggen in een ander kalenderjaar dan de feitelijke declaratie door de ondernemer bij wie de waardebon is besteed. Daarnaast heeft in 2015 als 2016 de uitgifte van de waardebonnen plaatsgevonden over het kalenderjaar heen (waardebonnen 2016 konden nog worden aangevraagd tot 1 maart 2017). In 2015 is een bedrag van € 36.975,-- uitgekeerd aan de deelnemende ondernemers. In 2016 gaat het om een bedrag van € 45.948,-- (na aftrek kosten vervaardiging). Voor een objectief vergelijk tussen het voor de regeling bedoelde bedrag en de kosten, is het dan ook wenselijk om te kijken naar de geldswaarde van de uitgegeven waardebonnen versus het beschikbare budget. In 2015 is voor een bedrag van afgerond € 37.000,-- aan waardebonnen uitgegeven. De gewijzigde regeling (reductie aan waardebonnen voor chronisch zieken en gehandicapten) heeft er toe geleid dat ten laste van de regeling 2016 tot een bedrag van € 25.650,-- (1026 x € 25,--) is uitgegeven. Voor beide jaren te samen was een budget beschikbaar van € 63.500,-- (€ 28.434,-- in 2015 en € 35.000,-- in 2016)

Daarmee kan de conclusie wordt getrokken dat de reeds in de begroting opgenomen budgetten toereikend zijn voor de uitvoering van de bestaande regeling. De kosten die voortkomen uit de uitbreiding kunnen ten laste worden gebracht van het verkregen additionele budget voor armoedebestrijding (afgerond € 65.200,--)

Tevens wordt geadviseerd om de ontvangen financiële vergoeding vanuit de overheid aan de gemeente West Maas Waal te oormerken voor minimabeleid, zodat ook de te ontvangen middelen tegen armoede ook daadwerkelijk ingezet worden tegen armoede.

3.9 Schuldhulpverlening

Schuldhulpverlening is een belangrijk onderdeel van het minimabeleid. Veel inwoners die (dreigende) problematische schulden hebben, hebben moeite om rond te komen. De schuldenproblematiek is niet alleen een risico voor de inwoners met lagere inkomens. Door de ontwikkelingen van de laatste jaren binnen o.a. de economie, de arbeidsmarkt en de huizenmarkt zijn ook veel tweeverdieners en inwoners met hoge(re) inkomens in de financiële problemen geraakt.

Sinds de invoering van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening in 2012 zijn gemeenten verplicht een meerjarige beleidsplan schuldhulpverlening vast te stellen. In het huidige beleidsplan schuldhulpverlening (vastgesteld in het najaar van 2016) zijn de doelstellingen van onze gemeente West Maas en Waal opgenomen. Recentelijk is bekend geworden dat het breed moratorium (de adempauze van 6 maanden), waarover in de nota al werd geschreven op 1 april 2017 ingaat. Daarnaast heeft een vereenvoudiging plaatsgevonden van de vaststelling van de beslagvrije voet. Beide ontwikkelingen behoeven geen wijziging van de door de Raad vastgestelde nota. Uiteraard zal er in de uitvoering van schuldhulpverlening wel worden gehandeld cf de nieuwe richtlijnen. Jaarlijks (ingående 2018) zal de raad door middel van een informatienota worden geïnformeerd over de voortgang.

De kosten.

In de begroting 2017 en volgende jaren is rekening gehouden met een benodigd budget voor inkoop van schuldhulpverlening van afgerond € 71.700,--.

Hoofdstuk 4. De kosten

De kosten van de uitvoering van het beleid vermeld in de paragrafen 3.1 (Individuele Bijz. bijstand), 3.2 (inrichtingskosten duurz. Goederen), 3.3 (individuele inkomstenstoeslag), 3.4 (Chronisch zieken goed verzekerd), 3.5 (Meedoen-regeling) en 3.6 (computerregeling) zijn de reguliere regelingen in het kader van de bijzondere bijstand.

De uit de paragraaf 3.7 (subsidieregeling armoede) en 3.8 (waardebonnenactie) voortvloeiende kosten komen ten laste van het eerder verkregen budget van € 43.434,-- voor armoedebestrijding.

Geadviseerd wordt om de budgettuitzettingen die gaan plaatsvinden als gevolg van een ruimer beleid op de Bijzondere Bijstand (paragraaf 3.5 Meedoen-regeling en 3.6 Computerregeling) ten laste te brengen van het in 2017 voor het eerst ontvangen extra budget van afgerond € 65.200,--. De hogere kosten die voortvloeien uit de indexering (paragraaf 3.5 meedoen-regeling) kunnen worden opgevangen binnen het reguliere budget. De wijziging van de regeling Chronisch zieken (paragraaf 3.4) leidt niet tot meerkosten en blijven binnen de beschikbare budgettaire ramingen. Ook de voortzetting van het beleid in paragraaf 3.7 (subsidieregeling armoede) zal niet leiden tot een hogere uitgaven vanwege het in de regeling opgenomen subsidieplafond.

De hogere kosten die verwacht worden door verruiming van het beleid in paragraaf 3.8 (waardebonnen) kan worden opgevangen binnen het extra verkregen budget voor armoedebestrijding onder gezinnen met kinderen van afgerond € 65.200,--.

Tevens wordt voorgesteld om de extra ontvangen financiële vergoeding vanuit de overheid (groot € 65.200,--) aan de gemeente West Maas Waal te oormerken voor minimabeleid, zodat ook de te ontvangen middelen tegen armoede ook daadwerkelijk ingezet worden tegen armoede. Aangezien een deel van de voorgestelde maatregelen pas in 2018 en volgende jaren effect sorteert, stellen wij voor om eenmalig het niet-benutte bedrag van 2017 over te hevelen naar volgende jaren.

Hoofdstuk 5. Inspraak

In het 1^e en 2e kwartaal van 2017 is de Cliëntenraad Participatiewet gevraagd om haar aanbevelingen – op basis van ervaringen m.b.t. het huidige beleidsnota's en evaluaties – aan ons kenbaar te maken. Daarmee zijn zij vroegtijdig betrokken bij de beleidsvoorbereiding. Bij het opstellen van het beleidskader “**Meedoen is een recht**” is rekening gehouden met de opmerkingen. Na voorlopige vaststelling van het beleidskader “**Meedoen is een recht**” is de Cliëntenraad Participatiewet – cf afspraken – om een formeel advies gevraagd. Deze reactie hebben wij opontvangen.

Respons:

Hoofdstuk 6. Vervolg

Met het instemmen met de voorstellen in deze nota, bepaalt de gemeenteraad voor 2017 en verder de koers voor het minimabeleid. Het stelt de kaders voor de wijze waarop we het minimabeleid bezien in West Maas en Waal, het bepaalt welke doelgroepen we kennen en het stelt vast op welke manier we de verschillende voorziening in gaan richten. De financiële kaders zijn daar een vast onderdeel in.

Het minimabeleid zal conform de reguliere beleidscyclus gemonitord en geëvalueerd worden. Indien nodig zullen specifieke onderdelen tussentijds geëvalueerd worden om te komen tot kwaliteitsverbetering. Tevens dienen nieuwe initiatieven tegen armoede, altijd beoordeeld worden of deze toegevoegd kunnen worden aan het huidige minimabeleid.

Voorstel c.q. acties:

- 10. Wij vinden het onze verantwoordelijkheid om uw raad eenmaal per 1 jaar te informeren over de uitvoering van het Beleidskader.**

Bijlage 1 Overzicht regelingen naar doelgroep:

Doelgroep	Regeling	Par.
Algemeen:		
Alle inwoners van 18 jaar en ouder met inkomen tot 110% bijstandsnorm	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Individuele bijzondere bijstand ➤ Inrichtingskosten en duurzame gebruiksgoederen (incl. witgoed-regeling) ➤ Individuele inkomenstoelag ➤ Collectieve zorgverzekering ➤ Compensatieregeling 	<p>3.1 3.2 3.3 3.4 3.4</p>
Specifiek:		
Huishoudens met schoolgaande kinderen (4 t/m 17 jaar) met inkomen tot 110% bijstandsnorm	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Individuele bijzondere bijstand ➤ Inrichtingskosten en duurzame gebruiksgoederen (incl. witgoed-regeling) ➤ Individuele inkomenstoelag ➤ Collectieve zorgverzekering ➤ Compensatieregeling ➤ Meedoen-regeling (incl. VVE + sport/recreatie) ➤ Computerregeling (incl. tablet, 2in1) ➤ Waardebonnen 	<p>3.1 3.2 3.3 3.4 3.4 3.5 3.6 3.8</p>
Chronisch zieken met ER of niet vergoede kosten > € 215,-- en inkomen tot 110% bijstandsnorm	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Collectieve zorgverzekering ➤ Compensatieregeling ➤ Waardebonnen 	<p>3.4 3.4 3.8</p>
Chronisch zieken met voorziening Wmo, WLZ, JW (min. 26 Wkn)	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Collectieve zorgverzekering ➤ Compensatieregeling ➤ Waardebonnen 	<p>3.4 3.4 3.8</p>
Huishoudens in minnelijk / gerechtelijk traject SHV	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Waardebonnen 	<p>3.8</p>
Verenigingen / instellingen	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Projectsubsidie armoede 	<p>3.7</p>

Bijlage 2 Budgetten Begroting 2017

Kosten plaats	Omschrijving		Budget 2017	Budget 2018	Budget 2019	Budget 2020
	Minima-beleid	*1	€ 34.500	€ 34.400	€ 34.000	€ 34.000
	1. Meedoenregeling					
	2. Computerregeling					
	Armoede	*2	€ 43.300,--	€ 43.300,--	€ 43.300,--	€ 43.300,--
	1. Projecten		€ 10.000,--	€ 10.000,--	€ 10.000,--	€ 10.000,--
	2. Waardebonnen		€ 36.500,--	€ 36.500,--	€ 36.500,--	€ 36.500,--
	Additionele middelen (decembercirc. 2016)		€ 65.200,--	€ 65.200,--	€ 65.200,--	€ 65.200,--
	Chronisch Zieken (excl. Kosten uitvoering € 49.680,--)		€ 174.300,	€ 168.124,--	€ 166.260,--	€ 166.260,--
	Bijzondere bijstand	*1	€ 159.800	€ 160.300	€ 160.300	€ 160.300,--
	1. Individuele bijzondere bijstand					
	2. Duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten (incl. Witgoedregeling)					
	3. Individuele Inkomenstoelage					
	Schuldhelpverlening		€ 71.700,--	€ 71.754,--	€ 72.113,--	€ 72.397,--

Opmerking:

*1. Reguliere middelen voor minimabeleid (open eind-financiering)

*2 Aanvullende middelen op basis van kadernota 2015 € 43.296,-- (afgerond: € 43.300,--)

Additionele middelen voor jeugdarmoede obv.
Decembercirculaire 2016

€ 65.182,-- (afgerond: € 65.200,--)